

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3CoCsp/71/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120206022
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8120206022.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šofrankovej a členov senátu JUDr. Martina Barana a JUDr. Andreja Radomského, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, právne zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: W. K., E.. X.XX.XXXX, I. XXX XX P. XXX, o zaplatenie 300 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 01.10.2020, č. k. 16Csp/90/2020 -151 takto jednohlasne

rozhodol:

- I. Potvrďuje rozsudok.
- II. Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol, cit.:

„I. Súd žalobu zamieta.

II. Žalobca nemá právo na náhradu trov konania a žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.“

2. Vec právne odôvodnil podľa ust. § 52 ods. 1-4, § 54a, § 100 ods. 1, 2, 3, § 107 ods. 1, 2, § 451 ods. 1, 2, § 456, § 457 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“).

3. Rozhodnutie odôvodnil zistením, že právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a. s. a žalovaná uzatvorili dňa 16.7.2010 zmluvu o osobnom účte (ďalej len „Zmluva“), predmetom ktorého bolo vedenie bežného účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX. Listom zo dňa 17.10.2016 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej, že je v omeškaní so splácaním pohľadávky ku dňu 30.9.2016 vo výške 57,08 eur. Listom zo dňa 29.06.2017 právny predchodca žalobcu odstúpil Zmluvy, pričom žiadal o úhradu pohľadávky vo výške 352,18 eur, v lehote 7 dní odo dňa doručenia tohto oznámenia. Listom zo dňa 22.08.2019 právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú na úhradu pohľadávky z nepovoleného debetu na účte fyzickej osoby ku dňu 22.08.2019 v sume 384,41 eur. Listom zo dňa 10.12.2019 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE zo dňa 9.12.2019 postúpil pohľadávku na žalobcu. Listom zo dňa 23.04.2020 označeným ako „Pokus o zmier“ žalobca vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy v celkovej výške 486,49 eur. Žalobca vo vyjadrení uviedol, že žalovaná v predmetnom úverovom vzťahu vykonala debetné operácie spolu vo výške 45.861,59 eur a kreditné operácie spolu vo výške 46.269,41 eur.

4. V ďalšom súd uviedol, že posudzovaný právny vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou je od svojho vzniku právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou. Právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy o bežnom účte vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaná vystupovala ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy o bežnom účte nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. V zmysle § 54a OZ premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť. Vzhľadom k tomu, že sa jedná o nárok zo spotrebiteľskej zmluvy, súd v súlade s § 54a OZ ex offio skúmal, či nárok nie je premlčaný, pretože premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť. Občiansky zákonník rozlišuje všeobecnú premlčaciu dobu a osobitné premlčacie doby. Všeobecná premlčacia doba má subsidiárny charakter a použije sa tam, kde pre konkrétne právo nie je Občianskym zákonníkom alebo iným predpisom ustanovená osobitná premlčacia doba. V prejednávanej veci ide o premlčanie práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, preto je potrebné na premlčanie aplikovať ust. § 107 Občianskeho zákonníka. Pri premlčaní práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia je ustanovená kombinovaná premlčacia doba, a to subjektívna a objektívna. Subjektívna dvojročná premlčacia doba začína plynúť od okamihu, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že posledný reálny obrat na účte žalovanej bol vykonaný dňa 06.06.2016, a teda v uvedený deň právny predchodca žalobcu mal nepochybne vedomosť, že žalovaná sa na jeho úkor bezdôvodne obohatila a aká konkrétna je výška jej bezdôvodného obohatenia. Subjektívna premlčacia doba tak začala plynúť právnenému predchodcovi žalobcu dňa 07.06.2016, keďže týmto dňom bol naplnený subjektívny prvok rozhodujúci pre začatie jej plynutia pozostávajúci z vyššie uvedených dvoch zložiek. Žalobu podal žalobca na súd dňa 22.05.2020, t.j. po uplynutí dvojročnej subjektívnej premlčacej doby, ale aj trojročnej objektívnej premlčacej doby a takýto nárok v zmysle § 54a OZ nie je možné vymáhať, a preto súd žalobu zamietol.

5. O trovách konania súd rozhodol s poukazom na ust. § 255 ods. 1, 2 CSP.

6. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca navrhujúc, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe vyhovie, alebo zruší a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolanie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Namietal, že súd rozhodol bez nariadenia pojednávania, nevyslovil predbežné právne posúdenie veci, neprezentoval pred stranami sporu žiadnu skutočnosť ako spornú, čím nevytvoril zákonný priestor na doplnenie dôkazov. Tým súd odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom. Žalobca namietal nesprávne právne posúdenie veci, keď súd uzavrel, že nárok uplatnený v tomto konaní nie je pohľadávkou zo zmluvy, ale bezdôvodným obohatením. Žalobca rovnako namietal posúdenie nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle ustanovení o ochrane spotrebiteľa. Súd aplikoval ust. § 54a OZ, avšak v prípade, ak prijatie plnenia jednej strany zakladá nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia druhej strane, tak vzájomný vzťah medzi stranami nemôže byť posúdený ako spotrebiteľský. Žalobca považuje za absurdné, aby sa osoba v postavení spotrebiteľa mohla bezdôvodne obohatiť.

7. Žalovaná sa k podanému odvolaniu nevyjadřila.

8. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“), príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa ust. § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), v zmysle zásad ust. § 470ods. 1 a 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasledujúce CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 380 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

9. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci a vecne správne rozhodol. Žalobca v podanom odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal, a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový stav a následne prijať iný právny záver.

10. V danom prípade odvolací súd po oboznámení sa so spisovým materiálom dospel k záveru, že všetky skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil sú správne a majú oporu vo vykonanom dokazovaní. K odvolacej námietke žalobcov o nesprávnom právnom posúdení (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP) odvolací súd poznamenáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak sice aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR sp. zn. 7Cdo/7/2010). Odvolacia námietka o nesprávnom posúdení veci naplnená nebola.

11. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku zreteľne vyplývajú dôvody, pre ktoré súd žalobu zamietol. Rozhodnutie súdu prvej inštancie nemožno preto považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekomfortné, pretože súd sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov vo veci neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam. Aj Ústavný súd SR vo svojej stabilizovanej judikatúre opakovane zdôrazňuje, že samotná skutočnosť, že strana sporu sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť ku záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia všeobecného súdu a nezakladá ani oprávnenie Ústavného súdu SR nahradiť jeho právny názor svojim vlastným (I. ÚS 188/06).

12. Podľa ustanovenia § 52 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Vychádzajúc z uvedeného, nielen ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách, ale aj všetky iné ustanovenia, t.j. i ustanovenia Občianskeho zákonníka o odstúpení od zmluvy, sa použijú vždy, ak je to na prospech spotrebiteľa.

14. Súd prvej inštancie správne uviedol vo svojom rozhodnutí, že právny predchodca žalobcu listom zo dňa 29.06.2017 (č.l. 16 spisu) od Zmluvy, na základe ktorej poskytol a viedol účet, odstúpil. Uvedené žiadna zo strán sporu v konaní nerozporovala. Tiež súd prvej inštancie správne uviedol, že posudzovaný vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou je vzťah založený spotrebiteľskou zmluvou.

15. Pokiaľ ide o právnu úpravu odstúpenia od zmluvy, táto bola obsiahnutá v dvoch právnych predpisoch, a to v Obchodnom zákonníku a Občianskom zákonníku. Podľa ust. § 349 ods. 1 Obchodného zákonníka, odstúpením od zmluvy zmluva zaniká, keď v súlade s týmto zákonom prejav vôle oprávnenej strany odstúpiť od zmluvy je doručený druhej strane. Tento právny predpis v ust. § 351 ods. 1 umožňuje, aby určité ustanovenia mohli podľa prejavenej vôle strán alebo vzhľadom na svoju povahu trvať aj po ukončení zmluvy. Pri úverovej zmluve ustanovenie § 506 Obchodného zákonníka umožňovalo veriteľovi odstúpiť od zmluvy, ak bol dlžník v omeškani s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace a požadovať od dlžníka vrátenie dlžnej sumy s úrokmi. Na rozdiel od uvedeného, Občiansky zákonník s odstúpením od zmluvy v ust. § 48 ods. 2 v zásade spája jej zrušenie, a to s účinkami od začiatku. Zákonná úprava odstúpenia od zmluvy v Občianskom zákonníku je teda pre žalovaného ako spotrebiteľa výhodnejšia a tejto výhodnejšej úpravy sa žalovaný vzdať nemohol. Aj keď ust. § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka umožňuje účastníkom zmluvy dohodnúť sa na inom zrušení zmluvy, než od jej začiatku, pri spotrebiteľskom vzťahu táto možnosť je výrazne obmedzená ust. § 54 Občianskeho zákonníka. Podľa tohto ustanovenia zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Akákoľvek dohoda posúvajúca moment zrušenia zmluvy na iný termín než od začiatku, vzhľadom na následky tohto jednostranného právneho úkonu, bez akýchkoľvek pochybností zmluvné postavenie žalovaného zhoršuje.

16. Zákonným dôsledkom odstúpenia od spotrebiteľskej zmluvy v súlade s ust. § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka je jej zrušenie od začiatku. Účinným odstúpením od zmluvy nastupuje režim bezdôvodného obohatenia upravený v ust. § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka.

17. V súvislosti s právnym posudzovaním uplatňovaného nároku je potrebné poukázať na uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 19.6.2013 sp. zn. I.ÚS 402/2013, ktorý sa zaoberal sťažnosťou práve vo veci právneho posúdenia odstúpenia od zmluvy podľa Občianskeho zákonníka a považoval ho za ústavne konformný, a preto sťažnosť odmietol.

18. Zo zrušenej zmluvy žalobcovi vzniklo iba právo domáhať sa vydania bezdôvodného obohatenia podľa zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka. Pri zrušenej zmluve je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko čo podľa nej dostal (§ 457 Občianskeho zákonníka).

19. Nakoľko medzi stranami sporu sa jedná o spotrebiteľský vzťah, súd prvej inštancie v zmysle ust. § 54a Občianskeho zákonníka správne skúmal, či uplatnený nárok žalobcu nie je premlčaný. Odvolací súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že pre začiatok plynutia 2-ročnej subjektívnej premlčacej doby je preto rozhodujúci deň, keď sa oprávnený skutočne dozvedel (bez ohľadu na to, že pri vynaložení všetkého úsilia sa mohol dozvedieť skôr), že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto na jeho úkor bezdôvodné obohatenie získal. Najneskôr ku dňu odstúpenia od zmluvy o bežnom účte (29.06.2017) bola žalobcovi známa celková výška bezdôvodného obohatenia na strane žalovanej, teda dňom 30.06.2017 začala plynúť 2-ročná subjektívna premlčacia doba. Koniec 2-ročnej subjektívnej premlčacej doby tak pripadol na deň 30.06.2017. Žaloba vo veci bola podaná na súde 22.05.2020, teda po uplynutí dvojročnej premlčacej doby. Súd prvej inštancie preto správne postupoval, ak z dôvodu premlčania s poukazom na ust. § 54a Občianskeho zákonníka a vyššie uvedenou argumentáciou týkajúcou sa posúdenia vzťahu medzi žalobcom a žalovanou ako spotrebiteľského žalobu zamietol.

20. K námietke žalobcu, podľa ktorej mal súd prvej inštancie vo veci nariaďovať pojednávanie, odvolací súd uvádza, že ust. § 297 písm. b) CSP je formulované prostredníctvom troch spoločných znakov, a to: jednoduché právne posúdenie veci, nespornosť skutkových tvrdení strán a výška zákonného cenzusu. Vec sama kritérium bagateľného cenzusu spĺňala, rovnako spĺňala kritérium jednoduchého právneho posúdenia veci, keďže nárok uplatňovaný žalobcom mal označený hmotnoprávny základ. Čo sa týka tretieho kritéria, a to nespornosti skutkových tvrdení strán, aj toto kritérium bolo naplnené, keďže samotná žalovaná skutkové tvrdenia zo strany žalobcu nerozporovala. Uvedené tretie kritérium v zásade nekonštatuje, či nesporné skutkové tvrdenia strán, majú byť aj substancované, resp. do akej miery má dôjsť k ich konkretizovaniu. Cieľom týchto znakov ust. § 297 písm. b) CSP je, aby pojednávanie nebolo potrebné nariaďovať v zásade v takých sporoch, kde nie je nevyhnutné prejednávať argumenty strán týkajúce sa posúdenia samotného sporu.

21. S prihliadnutím na vyššie uvedené odvolací súd postupom vyplývajúcim z ust. § 387 CSP rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil.

22. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Odvolanie žalobcu nebolo dôvodné, v dôsledku čoho nárok na náhradu trov konania patrí žalovanej v súlade so zásadou úspechu v sporovom konaní. Z obsahu súdneho spisu je však zrejmé, že žalovanej v priebehu odvolacieho konania žiadne preukázateľné trovy nevznikli, preto jej ich náhrada nebola priznaná (čl. 4 ods. 2 v spojení s čl. 17 CSP).

23. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaťel musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).